

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC.

Organul „SOLIDARITĂȚII“, federala institutelor financiare românești.

Apare odată pe săptămână.

Membri ai asociațiunii „SOLIDARITATEA“ sunt:

Agricola (Ecica), Agricola (Hunedoara), Agricola (Lugos), Agricola (Sebeșul-săsesc), Albina, Ancora, Ardeleana, Arieșana, Armonia, Auraria, Aurora (Baia-mare), Avrigeana, Bănățana, Banca Poporală (Caransebeș), Banca Poporală (Dej), Banca Poporală, Arpașul-înf.) Berzovia, Bihoreana, Bistrițana, Bocșana, Brădetul, Buciumana, Cassa de păstrare (Mercuria), Cassa de păstrare, (reuniune) (Săliște), Câmpiana, Cârțișoreana, Chiorana, Chișeteiana, Codreana, Codrul (Buteni), Codru (Lușa), Comuna, Concordia (T.-Uzdin), Concordia (Gherla), Cordiana, Coroana (Bistrița), Corvineana, Creditul, Crișana, Cugiereana, Decebal, Detunata, Doina, Drăganul, Dunăreana, Economia (Cohalm), Economii, Făgețana, Frăția, Frățietatea, Furnica, Geogeană, Gloria, Grănițerul, Hașegana, Insoțire de credit (Vestem), Institut de credit (Mehadia), Institut de credit (Gavoșdia), Isvorul, (Sângiorgiu), Isvorul (Sebeșul-înf.), Isvorul (Ighiu), Iulia, Lăpușana, Ligediana, Lipovana, Luceațurul, Lumina, Mărgineana, Mercur, Mielul, Minerva, Munteana (Corniareva), Murășiana, Murășanul, Maramurășana, Nădlăcana, Negoii, Noiana, Olteana, Oraviciana, Orientul, Patria, Piatra, Plugarul (Săcădate), Poporul (Lugos), Poporul (Săliște), Porumbăceana, Progresul, Reun. de impr. și păstrare (Ilva-mare), Rîureana (Cap.-Mănăstur), Săcana, Sătmăreana, Sebeșana (Caransebeș), Sebeșana (Sebeșul-săsesc), Secășana, Selăgeana, Sentinela, Silvania, Someșana, Speranța (Fosman); Steaua, Șercățana, Șoimul (Uioara), Șoimul (Vașcău), Târnăveana, Timișana, Țibleșana, Unirea, Vatra, Victoria, Viitorul, Voileana, Vlădeasa, Vulturul (Sânmartin), Vulturul (Tășnad), Zărândeana, Zlăgheana, Zorile.

ABONAMENTUL:

PE 1 AN LEI 100—, PE ½ AN LEI 50—.

== NUMĂRUL 2 LEI. ==

SUB DIRECȚIUNEA D-LOR:

ION I. LĂPĒDATU și CONSTANTIN POPP

Redactor responsabil: SOFRON ROȘCA

TAXA PENTRU INSERTIUNI:

DE SPAȚIUL UNUI cm² CĂTE 50 BANI.

SUMARUL:

Congresul economic dela București. — Criza economică. — *Cronică*: Transporturile pe căile ferate. Exportul pe Februarie 1921. Exportul de zahăr ceho-slovac. Cererile Austriei. Circulația fiduciară în Ceho-slovacia. Anglia nu-și poate plăti datoriile. Târgul dela Frankfurt. Diverse.

Congresul economic dela București.

La 24 Martie a. c. s'a ținut în capitala țării congresul economic al ținuturilor alipite — cum i se zice — ca o emanare a congresului economic dela Cluj.

Probleme de cea mai mare actualitate și de o extremă importanță s'au discutat la București, probleme, cari ar fi meritat să fi făcut preocupare serioasă și pentru guvernării de azi ai României întregite, cari însă, au lipsit de acolo.

La acest congres au luat parte reprezentanți din toate provinciile desrobite precum și câteva instituții din vechiul regat, ca: Banca Națională prin delegații săi d-nul guvernator Bibicescu și dl director Băicoianu.

Au mai luat parte la congres — între alții — d-nii: Vaida-Voevod, Maniu, Bontescu, Th. Orghidan, Iancu, D. Rațiu, V. Osavadă etc.

Congresul a discutat în ziua dintâiu chestiunea impozitelor și despre sistemele vamale actuale, relevându-se diferențierile mari și nedrepte ce există între impozitățile diferitelor provincii. După discuțiuni la înălțime și după ce dl Vaida-Voevod își arată regretul său, că organele competente nu au luat parte la con-

gres, ca să audă și să ia notă de relele de cari suferim, se admite următoarea propunere a dlui V. Osvadă:

«Până la legiferarea sistemului impozitar unitar și egal pentru întreaga țară, să se ordone sistarea fixării de impozite de orice fel după vechile sisteme moștenite sau întregite în teritoriile alipite.

Pentru ca însă, statul, să poată avea acoperirea bugetară ce nu poate fi pusă la suspensie, să se ordone încasarea unor avansuri în contul impozitelor ce se vor determina prin Corpurile Legiuitoare. Aceste avansuri să se fixeze fie pe măsura impozitelor până acum existente în vechiul Regat, fie cu un anumit procent al impozitelor totale ce se încasează azi în Ardeal. În tot cazul acest impozit să fie egal și unitar pentru toată România întregită.

Considerând că dela data unirii provinciilor la țara mamă, cheltuielile organismului de stat se acoper din bugetul țării, cerem ca sistemul impozitar unitar, să fie aplicat asupra întregii țări retroactiv, așa fel ca data de 1 Ianuarie 1919, când unirea tuturor teritoriilor era deja făcută, să fie dată unificării sistemului impozitar obligator la plată întregitoare sau la uniformizarea purtării de sarcini egale pentru toți cetățenii României întregite».

În ziua a doua a congresului în urma declarațiunii dlui Th. Orghidan, ca reprezentant al organizațiilor negustorești din capitală, că se alătură din toată inima la lucrările congresului pentru unificarea economică a țării și că

neguțatori din vechiul regat se solidarizează într-o toată cu cei din provinciile alipite, se dă citire următoarei moțiuni:

Cerem dela guvern:

1. Să se treacă compunerea tarifelor vamale la ministerul de comerț, deoarece vămile sunt elemente de politică comercială.

2. Tarifele pentru articolele cari se produc în țară să le urce așa ca industria indigenă să aibă posibilitatea de dezvoltare și existență.

3. Să se înceteze, sau deocamdată cel puțin să se reducă treptat vămile de export și să se acorde favoruri tarifare de transport până la frontieră, la astfel de articole cari sunt destinate pentru export.

4. Mașini cari nu se pot produce în țară să fie la import scutite de vamă.

De asemenea să se scutească de vamă materiile brute, materii trebuincioase industriei și cari se pot produce în cantități suficiente.

5. Să se compună o statistică industrială.

6. Să se cheme la încheierea de convenții comerciale, afară de reprezentanții oficiali ai guvernului și oameni de specialitate.

Privitor la legislația comercială și industrială, după expozitul dlui V. Deleu, directorul «Forestierei» din Cluj se votează următoarea moțiune:

Congresul Economic Național al țărilor unite roagă Onor. Guvern să ia măsuri pentru pregătirea unui proiect unic de lege comercială pentru întreaga țară, în baza de studii temeinice, cu conlucrarea tuturor specialiștilor și a reprezentanților cercurilor interesate. După aceleași principii să se procedeze la legiferarea în materie industrială.

Până la îndeplinirea acestei lucrări, cari dacă vor fi temeinice, vor reclama timp îndelungat, în fiecare teritor de drept să fie menținute legile actuale, făcându-se întregirile reclamate de împrejurări cu convenita pregătire și după ascultarea celor interesați, în special a organelor autonome, cum sunt Camerele comerciale și industriale, sindicatele, etc.

Congresul condamnă hotărât încercările de unificare nechibzuite și cu deosebire ocrotirea pe ori și ce cale a unor norme și instituții protivnice împrejurărilor de viață a noilor ținuturi și cere sprijinul Corpurilor Legiuitoare față de măsurile agresive, cari în nesocotirea legilor produc nesiguranța dreptului, primejduesc avutul și desfășează drepturile cetățenești.

În fine în ziua a treia ajunge în discuția congresului — între altele — și marea problemă a reformei agrare, asupra căreia la propunerea dlui V. Osvadă se votează moțiunea:

1. Cerem menținerea nealterată a principiilor în baza cărora Adunarea Națională dela Alba Iulia ținută la 18 Noemvrie (1 Decembrie) 1918 — a decretat dreptul statului de expropriere nu numai pentru nivelarea socială, dar și pentru promovarea plus producției.

2. Cerem să se țină seamă la legiferarea reformei agrare în diferitele provincii de particularitățile stării de fapt economice și structurii juridice și proprietăți.

În același timp însă cerem să se fixeze după norme unitare toate momentele financiare esențiale îndeosebi în ce privește fixarea și suportarea prețului și a cheltuelilor.

Formalitățile executivei financiare să se facă în fiecare provincie prin instituțiunile reclamate de nevoile particulare ale diferitelor provincii.

Criza economică.¹

E criză economică în cea mai mare parte a țărilor industriale ale Europei și Statele-Unite încă nu sunt ferite. Unii observatori au găsit pentru aceasta două explicațiuni, cari nu explică nimic dacă li-se dă o valoare absolută: sub-consumațiune pentru unii, supra-producțiune pentru alții. Câteva persoane au vorbit de-o «criză de încredere» care ar putea fi înălăturată prin campanii de presă care ar îndemna publicul să facă cumpărături de frica noilor urcări. Că se găsec oameni ocupând înalte situațiuni în industrie, cari sunt gata a se mulțumi cu astfel de explicațiuni sărace și a imagina soluțiuni așa de simple, aceasta arată slăbiciunea cunoștințelor economice.

Nu-i de loc nici sub-consumațiunea, nici supra-producțiunea cauza crizei economice. Consumatorii națiunilor în pace (afară de câteva țări ca Austria) au în chip simțit aceiași capacitate de consumațiune ca și în 1919 sau în timpul războiului, în cece privește trebuințele lor familiare. Iar industria americană și industria Europei occidentale sunt în stare de supra-producțiune relativă, pentru că ele fuseseră organizate nu numai pentru a aproviziona singurele lor piețe interioare, ci și pentru a aproviziona lumea întreagă în timp de pace. Ori, actualmente, o bună jumătate din Europa și o enormă parte din Asia sunt în stare de războiu și într-o astfel de situațiune că ele sunt aproape închise penetrațiunei comerciale

¹ Față de grelele probleme economice cari au apărut în urma războiului, credem nimerit a da cetitorilor noștri în traducere articolul «La crise économique», al dlui Georges Valois, apărut în ultimul număr al Revistei universale din Paris.

Georges Valois e un economist de primul rang și care se ferește de a elabora teorii vagi și pompoase, având însă caracteristic felul său de-a analiza faptele cu un simțământ curat al realităților și străduința de-a trage concluziuni practice și realizabile.

a națiunilor industriale din Europa și din America. Nu-i prea mult de-a spune că aproape jumătate din piețele din 1914 sunt în mod practic interzise industriei europene și americane. În aceste condițiuni e de neînțeles ca o mare parte din uzine să fie reduse la șomaj. Armata industrială, constituită pentru a furniza produsele manufacturate lumii întregi, se găsește astăzi prea număroasă deoarece cumpărătorului din Rusia, din Europa orientală, din Asia centrală, din Asia mică îi lipsește și nu-i mai trimite produsele sale agricole în schimbul muncii sale de uzină.

Toate campaniile de presă nu vor schimba întru nimic acest fapt, care este una din consecințele economice ale politicii celei rele pe care ne-a dat-o pacea cea rea. Primii meșteri ai șomajului industrial sunt dl Woodrow Wilson și dl Lloyd George. Anglia și America riscă să plătească foarte scump dragostea pe care acești oameni de stat, cu miopie, au avut-o pentru revoluția rusească și pasiunea lor pentru desfacerea statelor europene. Idealismul lor puritan întovărășit cu mercantilismul lor, care i-au adus la această slăbire a Europei, se întoarce contra lor: ei au vrut să micșoreze forța statelor care țineau teritoriile europene spre a-și asigura exploatarea piețelor noastre. Rezultatul politicii lor e că piețele Europei centrale sunt închise comerțului universal pentru un timp într'adevăr destul de lung și toate națiunile industriale vor suferi de șomaj în tot timpul cât va ține reconstituirea politică a acestor țări.

Înzadar ne-am plânger în fața absurdității acestei politici. Trebuie să i-se găsească un remediu. Remediu este de căutat mai întâiu în politică: trebuie să se favorizeze întreaga politică europeană, de-a pune la loc națiunile din Europa centrală și orientală, în pace națională și civilă necesară muncii și care tinde de-a constitui sau de-a reconstitui statele politicește și economicește într'o astfel de măsură ca să poată trăi.

Dar opera, care ar fi fost relativ ușoară și repede în 1918, va fi astăzi grea și de lungă încordare. În așteptare ca această operă de reconstituire politică a Europei să fie împlinită, statele industriale sunt obligate de-a căuta remedii șomajului care le așteaptă. Ajungerea scopului nu e imposibilă; dar trebuie să se vadă bine în ce condițiuni se poate împlini. Dacă se va referi la explicațiunea pe care am dat-o, va ajunge la aceiași concluzie ca și noi că problema e următoarea: În urma închiderii piețelor Europei centrale și orientale, numărul lucrătorilor industriali e foarte mare. Trebuie deci: sau să se organizeze întoarcerea la țară (munca câmpului) a unui anumit număr dintre ei, sau a-i face să execute lucrări industriale destinate a mări producțiunea agricolă astfel ca agricultorii țărilor industriale să fie în măsură de-a hrăni pe lucrătorii care nu pot fi hrăniți de către agricultorii din Rusia, Ungaria, Serbia și alte țări.

Franța, țară rămasă cu totul agricolă, desigur că e una din cele mai bine așezate pentru a realiza

această transformare. Ea e în măsură să dea pământului un număr destul de mare din lucrătorii săi industriali care nu sunt încă mult departe de muncile agricole. În afară de aceasta, în timpul războiului primind simțul transformațiilor repezi, industria sa este capabilă de-a echipa repede o parte din uzinele sale în vederea fabricațiunei intense de mașini destinate agriculturii. Dacă, în același timp, industria reușește (cum în timpul de față o încearcă cea textilă) a pătrunde pe piețele care redevin accesibile, problema șomajului ar putea fi deslegată într'un timp relativ scurt.

Noi am neglijat aici, cu voie, anumite aspecte ale problemei care ține de politica economică a imperiului german. E bine să se arate că *dumping-ul* național pe care îl practică actualmente Republica imperială împiedică considerabil mersul uzinelor franceze, belgiene și engleze. Dar admitând că Statul francez, Statul belgian și Statul englez opresc efectiv naționalii lor contra acestor manevre, va rezulta că situația generală a industriei europene va fi aceea pe care noi am descris-o în mod sumar.

Oricare ar fi cauza, Statele Europei occidentale și îndeosebi Franța au cel mai mare interes de-a orienta industria către lucrările destinate a mări rendementul agricol. Va avea întotdeauna cel mai mare avantaj, în starea de instabilitate a Europei, a organiza o națiune în așa chip încât industria și agricultura să trăiască una pentru alta și să se îndeusteze una pe alta în cea mai largă măsură posibilă, așa că una, cât și cealaltă să depindă cât mai puțin posibil de străinătate. Mai e trebuință să adăugăm că o astfel de politică economică necesită vederi de ansamblu și că ea nu se poate să se realizeze pe planul libertății comerciale și liberei concurențe? Ea nu poate fi eficace decât numai printr'o colaborare strânsă a Statului, a agriculturii și a corporațiunilor industriale. E loc de-a creia, în fiecare corporațiune și în fiecare grup economic, organe capabile de-a stabili programe generale pentru o industrie sau pentru un grup industrial, capabile deasemenea de-a prevedea trebuințele și resursele, nu pentru șase săptămâni sau șase luni, ci pentru cinci sau zece ani. Ar trebui în afară de aceasta, ca aceste, organe să fie în legătură între ele pe de o parte și cu statul pe de altă parte. Conferința Hârtiei, fondată de «la semaine du Livre» și care reunește sindicatele consumatorilor și a producătorilor și care elaborează, cu colaborarea statului, o politică națională a hârtiei, e una din primele realizări în acest sens. E ceea ce noi numim *supra-sindicalism*, deci trebuie a orienta dezvoltarea către constituirea unui consiliu economic național, cu baza strict profesională, care va reprezenta producătorii înaintea unei Direcțiuni a economiei naționale create de Stat.

B.

CRONICĂ.

Transporturile pe căile ferate. Direcțiunea căilor ferate nu mai primește cererile pentru transporturi de mărfuri, cererile vor trebui să fie adresate direcțiunilor regionale sau subcomisiunilor din Galați sau din Constanța.

Pentru transporturile care nu trec decât prin două regiuni, se va putea acorda până la 5 vagoane pe zi, pentru un traiect mai lung nu se va acorda mai mult de 3 vagoane.

Exportul pe Februarie 1921. Direcțiunea generală a statisticii dă cifrele următoare cuprinzând exportățiunile României în timpul lunii Februarie trecut:

Făină de grâu 1,794 tone.

Secară 2,225 tone.

Orz 18,098 tone.

Ovăz 6,048 tone.

Porumb 54,984 tone.

Petrol brut: 4,300 tone.

Reziduu de petrol: 732 tone.

Petrol rafinat: 10,594 tone.

Benzină: 4,495 tone.

Uleiuri minerale: 2,230 tone.

Plăci de esențe rășinoase: 3,554 tone.

Alte lemne de construcții de esențe rășinoase: 447 tone.

Exportul de zahăr ceho-slovac. «Narodny Listy» constatând, că cererile de zahăr din Ceho-slovacia vin mai ales din Anglia din Elveția, Austria, Polonia, România, Jugo-slavia, spune că s'a vândut în timpul cel mai scurt 3000 vagoane și că în Februarie 2500 vagoane zahăr rafinat a fost exportat parte via Hamburg, parte via Triest. Consumația industriei indigene, ridicându-se deasemenea, depozitele se golesc repede.

Cererile Austriei. Guvernul Austriei a cerut Aliaiților 20 de tone de cărbuni lunar, din cele repartizate Franței din stocul pe care trebuie să-l predea Germania sau să-i acorde un credit cu ajutorul căruia să-și poată procura combustibilul necesar.

Acest credit împreună cu cel dat de America, ar permite Austriei să trăiască fără a se alipi la Germania.

În caz când n'ar putea primi acest ajutor, atunci se va produce fatal alipirea la Germania.

Circulația fiduciară în Ceho-slovacia. Zece miliarde 757 milioane de bilete ceho-slovace sunt în circulație la 15 Martie, sau 500 milioane mai puțin decât cantitatea autorizată prin lege.

Anglia nu-și poate plăti datoriile? Un comunicat al Statelor-Unite arată, că Anglia nu va putea achita la data hotărâtă Americii datoria de războiu în sumă de patru și jumătate miliarde de dolari.

Târgul dela Frankfurt. Târgul dela Frankfurt va avea loc între 10 și 16 Aprilie. Se va găsi acolo o expoziție de cărți olandeze; această expoziție este organizată de către camera de comerț neerlandeză și ea e în legătură cu binecunoscuta asociațiune a bibliofililor din Haga «Jean Bloem».

Diverse. Societatea «Mureș» publică bilanțul încheiat la 31 Decembrie trecut. Profitul net pentru acest exercițiu s'a ridicat la 296,384.65 lei la an capital de lei 500,000.—. Adunarea generală a acestei societăți care a avut loc la 16 Martie a. c. a hotărât ca dividendu pe 1920 să fie de 400 lei de acțiune (1000 lei).

Societatea Marilor Stabilimente din Constanța publică bilanțul încheiat la 31 Decembrie trecut. Contul profit și pierdere arată o pierdere de lei 993,744.58.

Dela 10 Februarie trecut devizele române sunt cotate la Bruxelles și la Anvers.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut sub Nr. 21—22 din Biblioteca Bancilor române:

Problema valutară, de G. Hammer, trad. de redactorul nostru dl Sofroniu Roșca. Chestiunea aceasta este astăzi de cea mai mare actualitate și de aceea recomandăm broșura de mai sus tuturor acelor, cari au vre-un interes pentru chestiunile financiare și în special pentru situațiunea financiară-economică a țării noastre.

În «Problema valutară» se tractează chestiunea dintr'un punct de vedere cu totul nou și absolut necunoscut la noi. E vorba de așa-numita «*valută absolută*» și «*bani liberi*», circulația de bani fiind în strânsă legătură și dependentă totdeauna de *situațiunea generală a prețurilor*.

Din cele 24 de capitole amintim următoarele: «Valoare și putere de cumpărare», «Situațiunea generală a prețurilor», «Contractele de plată, creditorii și debitorii», «Cantitatea banilor și celeritatea circulațiunii lor», «Valute arbitrare (ca cele de azi)», «Valută absolută», «Cursul devizelor», «Dobânda», «Bani valute absolute», «Amortizarea datoriilor statului», «Emigrarea capitalului», «Independența națională» etc.

Iată tot atâtea chestiuni, cari azi preocupă pe toată lumea, fără a li-se putea da o soluțiune mulțămitoare.

Cetiți „Problema Valutară“ de S. Roșca. Se poate procura dela Librăria arhidiecezană, Sibiiu și dela Adm. Revistei Economice. Prețul Lei 6.— plus Lei 1.— pentru porto.

„VATRA“, institut de credit și economii, societate pe acții, Cluj.

Prospect de emisiune.

În baza hotărârei luate în adunarea generală din 5 August 1920 se sporește capitalul social dela Lei 200,000.— la Lei 1.000,000.—.

Sporirea capitalului social se face prin emiterea alor 16,000 bucăți acții noi cu nominalul de Lei 50.—.

Din emisiunea nouă au drept la 12,000 bucăți vechii acționari, așa că fieștecare acționar vechiu poate subscrie 3 acții noi după o acție veche.

Restul de 4000 bucăți se dă cu preferință acționarilor vechi, respective și pentru acționarii noi.

1. Acționarii vechi plătesc pentru o acție nouă 50.— Lei nominal, 10.— Lei în favorul fondului de rezervă și 5.— Lei taxă de emisiune.

2. Acționarii noi vor plăti pentru o acție 50.— Lei nominal, 25.— Lei în favorul fondului de rezervă și 5.— Lei taxă de emisiune, în aceasta categorie cad și acționarii vechi cari subscriu mai multe acții decât la cari au dreptul, trei la una.

Semnarea subscripției publice se începe la 15 Martie 1921 și se încheie la 1 Maiu 1921.

Vărsămintele se fac:

a) 30% al nominalului; taxa în favorul fondului de rezervă și taxa de emisiune la subscriere Lei 30.— acționarii vechi și Lei 45.— acționarii noi.

b) 30% al nominalului până la 31 Iulie 1921, 15.— Lei.

c) 40% „ „ „ „ 15 Octomvrie 1921, 20.— Lei.

Acțiunile subscribe se pot achita și deodată, la subscriere.

După vărsămintele făcute se va plăti 6% interese pentru anul 1921, iar acțiunile emise vor fi prevăzute cu cupon pe 1922.

Pentru ratele nevărsate la timp acționarii plătesc 8% interese de întârziere. Față de acționarii, cari nu efectuează vărsămintele la termenii prescriși se vor aplica dispozițiile codului comercial și a statutelor societății (§ 10).

Diracțiunea își rezervă dreptul de selecționare a subscrierilor făcute față de acționarii noi. În caz de selecționare, cei selecționați primesc suma plătită fără dobândă.

Opțiunea se poate face la oricare bancă, membră la «Solidaritatea».

După încheierea subscripției va urma schimbarea § 4 din statute și acționarii vor primi pentru 4 acții de nominal 50.— Lei, câte o acție de 200.— Lei. Din acest motiv recomandăm, ca acționarii să-și aranjeze subscrierile, așa ca numărul acțiilor ce posed să se împartă cu 4.

Dacă s'ar semna un capital mai mare de suma de 1.000,000.— Lei, prevăzută în acest prospect, Diracțiunea institutului este autorizată a fixa capitalul nou urcat la o sumă și mai mare, decât cea prevăzută în acest prospect.

Cluj, la 1 Martie 1921.

Diracțiunea.

„CASSA DE PĂSTRARE“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE ANONIMĂ, SALIȘTE.

AVIZ!

„Cassa de păstrare (reuniune) în Săliște“ și „Cassa de păstrare societate pe acții în Mercurea“ au decis fuziunea sub denumirea „CASSA DE PĂSTRARE“, institut de credit și economii, societate anonimă în Săliște, cu capitalul societar de Lei 2.000.000, împărțit în 20.000 acții de câte 100 Lei nominal.

Condițiunile stabilite sunt următoarele:

1. Membrii „Cassei de păstrare (reuniune) în Săliște“ primesc:

a) în schimbul fiecărei părți de fondare avute câte 1 acție, în total 5000 acții;

b) dreptul de a opta după fiecare acție veche una nouă cu prețul de Lei 150.—, în total 5000 acții;

c) dreptul de a mai opta după câte 2 acții vechi una acție nouă cu prețul de Lei 200.—, în total 2500 acții.

2. Acționarii „Cassei de păstrare, societate pe acții în Mercurea“ primesc:

a) în schimbul fiecărei acții vechi câte 1 acție nouă, total 3000 acții.

b) dreptul de a opta după fiecare acție veche câte 1 acție nouă cu prețul de Lei 150.— și Lei 25.— întregire de capital, în total 3000 acții;

c) dreptul de a mai opta după câte 2 acții vechi 1 acție nouă cu prețul de câte Lei 200.—, în total 1500 acții;

3. Acțiunile neoptate din partea celor în drept se vor vinde și la neacționari cu prețul de câte Lei 300.—.

Consiliul de administrație e în drept să selecționeze ofertele.

4. Sumele incurse peste nominalul acțiilor de Lei 100.— vor trece la fondul de rezervă.

5. Terminul de optare începe la 20 Martie și se încheie la 30 Aprilie 1921.

6. Vărsămintele se fac în 2 rate și anume:

Prima rată de 30% până la 30 Aprilie a. c.

A doua rată de 70% până la 30 Iunie a. c.

Sumele cerute peste nominalul acțiilor de Lei 100.— se plătesc la prima rată.

Se pot solvi și ambele rate deodată.

Pentru sumele solvite institutul rebonifică 5%, iar pentru ratele decăzute socotește 8% interese.

7. Față de cei, ce nu efectuează vărsămintele în termenii fixați se aplică dispozițiile codului comercial și ale statutelor societății.

8. Vărsămintele efectuate se vor cvita în titli provizorii, iar după achitarea prețului integral se vor elibera acțiunile originale.

9. Cu începere dela 1 Ianuarie 1922 acțiunile noi vor intra în toate drepturile și se vor bucura de toate favorurile acțiilor vechi.

10. Toate părțile de fondare, respective acțiunile societăților fuzionate trebuie depuse până la 30 Aprilie a. c. pe lângă revers, la cassiera „Cassei de păstrare“, institut de credit și economii, societate anonimă în Săliște.

11. Părțile de fondare respective acțiunile depuse până la acest termin se vor anula și în locul lor se vor emite acții noi.

După acest termin valoarea nominală a părților de fondare respective a acțiilor vechi nedepuse se va administra ca depozit în favorul vechilor membri respective acționari.

12. Subscrierile de acții precum și vărsămintele se pot face și la sucursala din Mercurea precum și la institutele „Albina“ în Sibiu și la sucursalele acesteia din Brașov, Cluj și Lugoj, la „Banca Centrală pentru industrie și comerț“ în Cluj și sucursala acesteia în Sibiu, la „Ardeleana“ în Orăștie, la „Bihoreana“ în Oradea-mare, la „Furnica“ în Făgăraș, la „Mărgineana“ și „Mielul“ în Poiana, la „Sebeșana“ în Sebeșul-săsesc și la „Victoria“ în Arad.

Institutele designate ca locuri de subscriere sunt rugate a primi părțile de fondare respective acțiunile vechi și a le trimite institutului nostru, pentru de a fi înlocuite cu reverse până la eliberarea acțiilor originale.

Săliște, la 13 Martie 1921.

Consiliul de Administrație.

„MUREȘIANA“, inst. de credit și econ., soc. pe acții în Reghin.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și econ. «MUREȘIANA», sunt invitați, în sensul §-lui 16 al statutelor, la
a XXXIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Reghin la 20 Aprilie 1921, ora 10 a. m., în localul institutului cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere, aprobarea bilanțului, al contului de profit și pierdere, descărcarea direcțiunii și comitetului de supraveghiere pe gestiunea anului 1920.
2. Impărțirea profitului curat.
3. Fixarea dividendei pe anul 1921.
4. Alegerea unui membru în direcțiune cu mandat pe 5 ani.
5. Modificarea §-lui 4 din statute și în legătură cu această modificare, o eventuală hotărâre referitor la stabilirea acțiilor despre o altă valoare nominală.
6. Eventuale propuneri.

Domnii acționari, cari voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați sunt rugați a-și depune la cassa institutului acțiile respective titlii provizori și eventual documentele de plenipotență cel mult până la 18 Aprilie 12 ore a. m. Acțiile pentru adunarea generală se pot depune și la alte institute membre la «Solidaritatea»; în cazul acesta însă cel mult până în 15 Aprilie 1921.

Reghin, la 12 Martie 1921.

Direcțiunea.

Activa		Contul Bilanț la 31 Decemvrie 1920.		Pasiva	
		Lei	b.		
Cassa în numerar	20,480.52			Capital de acțiuni: emisiuni vechi	120,000.00
Chitanța de 40%	88,333.00	108,818.52		Capital de acțiuni: emisiunea a VII-a	380,000.00
Cassa de păstrare postală ung.			37,090.62	Fond de rezervă	176,952.66
Escont de cambii			380,277.37	Fond de pensuni	39,113.00
Imprumuturi ipotecare			271,196.00	Fond de binefaceri	768.27
Imprumuturi pe obligațiuni			1,656.00	Depuneri spre fructificare	
Debitori in Cont-Curent	3,212,418.64			Creditori de Cont-Curent	1,738,028.00
Debitori diverși	39,772.11	3,252,190.75		Creditori diverși	48,213.20
Efecte	179,815.00			Dividende neridicate	1,633.00
Acțiuni dela diverse bănci	104,050.00	283,865.00		Pasive dela «Răureana» prin fuziune	67,656.09
Imobile: Casele instit. și alte interne	85,000.00			Dobânzi cuvenite anului 1921 și alte poziții transit.	58,883.91
Imob. diverse imob. externe de vânzare	62,135.50	147,135.50		Profit curat	71,479.45
Mobilier	7,200.00				
Amortizat	720.00	6,480.00			
Acționari		14,385.00			
Active dela «Riureana» prin fuziune		25,702.81			
Cauțiuni, vadiu, comp. de întab., spese de protest ș. a.		6,760.56			
Cecuri		5,000.00			
		4,540,558.13			4,540,558.13

Debit.		Contul Profit și Pierdere.		Credit.	
		Lei	b.		
Interese după dep. spre fructificare	65,765.90			Interese:	
Inter. după depuneri in Cont-Curent	7,065.09	72,830.99		dela escont de cambii	44,494.73
Interese după credite de Cont-Curent		48,496.72		dela imprumuturi ipotecare	38,114.01
Spese:				dela obligațiuni	358.77
de birou, încălzit, luminat, registre,				dela Conturi-Curente	115,273.59
tipărituri ș. a.	15,580.73			dela efecte	7,619.00
salarii	9,365.76			dela acțiuni diverse	5,904.00
adaus de scumpete	27,142.53			Chirii	4,811.50
bani de cuartir	1,537.51			Comisioane și diverse venite	46,919.08
marce de prezență	830.00	54,456.53			
Dări și competențe:					
dare directă și comunală	7,500.00				
10% după interesele depunerilor	7,283.09				
competință de timbru	727.90	15,510.99			
Amortizări din mobilier		720.00			
Profit curat		71,479.45			
		263,494.68			263,494.68

Reghin, la 31 Decemvrie 1920.

Ioan Varga m. p., dir. exec.

Pentru contabilitate: Gh. Main m. p., șef contabil.

DIRECȚIUNEA:

Vasile Duma m. p., preș.

Dr. Simion Sbârcea m. p.

George Căzan m. p.

Ioan Popp m. p.

Petru Ciobotar m. p.

Ioan Popescu m. p.

Nicolae Ivan m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță cu registrele.

Reghin, la 23 Martie 1921.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

G. Main m. p., preș. Iosif Sipos m. p. Sabin Popescu m. p. Zahariu Lupu m. p. Ioan Silaghi m. p.